

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

10 juli 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING EN AMBTENARENZAKEN

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over het aangekondigde grootschalig doelgroepencommunicatiebeleid

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de bevoegdheden van minister Byttebier inzake beleidsdomeinen die gewestmateries raken

Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervormingen en Ambtenarenzaken

Donderdag 10 juli 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : Mevrouw Mieke Van Hecke

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.07 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over het aangekondigde grootschalig doelgroepencommunicatiebeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over het aangekondigde grootschalig doelgroepencommunicatiebeleid.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, op het eerste gezicht is de aankondiging van 20 juni dat de Vlaamse regering een grootschalig doelgroepencommunicatieproject had goedgekeurd, niet echt wereldschokkend te noemen, al is een bedrag van 1,7 miljoen euro niet min. Die aankondiging heeft bij mij toch een aantal vragen opgeroepen. Ik verduidelijk waarom.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Uit de persmededeling die door de Vlaamse regering is verspreid, blijkt dat de regering actief wil communiceren om haar beleidslijnen en actieprogramma's op regelmatige basis aan het publiek kenbaar te maken. Ze wil daarbij meer doelgroepengericht werken. Ik citeer uit de persmededeling : 'Met een sterke nadruk op een goede en efficiënte dienstverlening op maat van de relevante doelgroep.' Een aantal van die doelgroepen zou al zijn geselecteerd. Ze zullen worden bereikt via advertenties onder de vorm van een

nieuwsbrief in zeer doelgroepgerichte printmedia en ook via de nieuwe media.

Mijnheer de minister-president, u zult me niet kwalijk nemen als ik zeg dat zo'n initiatief op minder dan een jaar voor de verkiezingen van het volgende Vlaams Parlement toch enige argwaan wekt. Na vier jaar regeren komt de regering blijkbaar tot de bevinding dat de tot nu toe gevoerde communicatie niet echt voldoet, en dat ze over een andere boeg moet worden gegooid. Daar valt misschien wel iets voor te zeggen, maar ik maak me toch ongerust.

In de aanloop naar de verkiezingen van 18 mei heb ik me geërgerd aan het initiatief van toenmalig minister Gabriëls om net voor de sperperiode een speciale editie van de Financieel Economische Tijd af te huren, zagezegd om de aandacht te vestigen op de ondernemingsplanwedstrijd Bizidee. Hij prijkte prominent op de voorpagina, en in het begeleidend artikel, waarin hij veelvuldig werd vermeld en aangehaald, werd hij zowat voorgesteld als de man die het sputterende ondernemingsklimaat in Vlaanderen een duwtje in de rug wilde geven. Dat duwtje heeft hij ondertussen zelf gekregen, maar daar gaat het niet om.

De begeleidende brief waarmee die bijzondere editie van de FET werd verstuurd, was opgesteld op een manier die deed vermoeden dat er meer aan de hand was dan gewoon het verstrekken van informatie. Er stonden zinnen in zoals : 'U merkt het : het is de Vlaamse overheid menens met de stimulering van het ondernemersschap.' Dat klinkt al een beetje als verkiezingstaal. Ik vraag me dan ook af of we ons vanaf september aan dit soort communicatie mogen verwachten.

Mijnheer de minister-president, ik stel deze vraag omdat er ook in de stad waar u vrij kort burgemeester bent geweest, heel wat opmerkingen worden gemaakt over uw communicatiebeleid. Enkele

Van Nieuwenhuysen

weken geleden heb ik die opmerkingen nog gehoord tijdens de gemeenteraadszitting, al kwamen ze dan van de oppositie. Er was kritiek op zowel het waarheidsgehalte als de aanpak van de communicatie. Er wordt in Mechelen wel eens gezegd dat uw communicatie veeleer de bedoeling had de indruk te wekken dat er veranderingen waren dan dat er effectief iets was veranderd. Met andere woorden, het imago had enorm veel belang. Zo was er twee maanden voor de federale verkiezingen van mei de wellicht 'toevallige' opstart en voorstelling van het nieuwe Mechelse logo waarvoor zo waar een extra nummer van het gemeentelijk informatieblad moest worden verspreid.

Mijnheer de minister-president, ik hoop dat u ons hier van dit soort initiatieven zult sparen. U weet dat het Vlaams Parlement begaan is met het voorkomen van politiek misbruik van de overheidscommunicatie. Dit heeft vorig jaar geleid tot de goedkeuring van een decreet houdende controle op de communicatie van de Vlaamse overheid. Dat decreet voorziet in de oprichting van een expertencommissie voor overheidscommunicatie, maar naar mijn weten is die tot op heden nog niet werkzaam en zijn er ook nog geen normen opgesteld waar die communicatie aan moet beantwoorden. Ik denk echter dat we allemaal wel aanvoelen wat kan en wat niet kan.

Mijnheer de minister-president, hoe zal erop worden toegezien dat de gevoerde communicatie niet in 'propaganda' ten gunste van de regering vervalt? Misschien is 'propaganda' een te sterk woord, en zou ik beter van reclame spreken.

Is het de bedoeling de concrete gevolgen van beleidsmaatregelen voor de doelgroepen toe te lichten, of zullen ook meer algemene boodschappen worden gehanteerd in de aard van 'zie eens hoe goed wij het wel doen'? Zal de communicatie worden beperkt tot de gevolgen van beslissingen die werden getroffen, of wil de regering ook rond beleidsintenties campagne voeren? Het is immers de vraag of het wel goed is overheidsmiddelen te besteden aan intenties zolang die niet concreet zijn uitgewerkt. Wordt er in het kader van de aangekondigde bijsturing een beroep gedaan op derden, dus op een communicatiebureau? Wie is dat desgevallend, althans indien er reeds een beslissing terzake is genomen?

Zullen de nieuwsbriefadvertenties uitgaan van de leden van de regering, of gaan zij uit van de Vlaamse overheid in het algemeen? Zullen de communi-

catie-initiatieven telkens, bij ontstentenis van die expertencommissie, vooraf aan de Vlaamse voorlichtingsambtenaar worden voorgelegd?

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de heer Van Nieuwenhuysen heeft op een bepaald ogenblik gezegd 'in de aanloop naar de verkiezingen'. Ik wens dat verder open te trekken. Die informatie-doorstroming moet mijns inziens te allen tijde en gedurende de hele legislatuur correct zijn. Dit moet in alle openbare diensten en op alle bestuursniveaus het geval zijn.

Die informatie moet bovendien objectief zijn. Ik geloof trouwens niet dat de overheid de bedoeling heeft van die informatie misbruik te maken en heb er het volste vertrouwen in dat alles correct zal verlopen. Wij zijn in ieder geval de aangewezen personen – en in de eerste plaats de voorzitter van dit parlement – om erover te waken dat alles correct en objectief verloopt.

Aan de laatste vraag van de heer Van Nieuwenhuysen: 'Zullen de communicatie-initiatieven telkens, bij ontstentenis van die expertencommissie, vooraf aan de Vlaamse voorlichtingsambtenaar worden voorgelegd?' wens ik de volgende vraag toe te voegen. Mijnheer de minister-president, is die informatieambtenaar wel voldoende wettelijk beschermd om zijn taak objectief, correct en naar behoren te kunnen vervullen?

Als die informatieambtenaar zomaar een statuut heeft zoals alle andere ambtenaren, dan zal hij het bijzonder moeilijk krijgen, want hij kan blootstaan aan nogal wat beïnvloeding en zelfs manipulatie.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer de voorzitter, collega's, eerst wens ik de heer Moreau te danken voor het vertrouwen en de warme woorden.

Ook de heer Van Nieuwenhuysen wens ik te bedanken, want bij zijn woorden sprongen de tranen mij bijna in de ogen. Hij bezorgde me immers op een bepaald ogenblik nostalgische gevoelens. Toen ik hem hoorde spreken, dacht ik even dat ik terug burgemeester van Mechelen was. Telkens ik aan die periode word herinnerd, ben ik aangenaam gestemd. Voor de rest geef ik daar geen commentaar

Somers

meer op. Die vragen moeten maar door uw partijgenoten in Mechelen worden gesteld.

Een en ander doet me herinneren aan een congres dat werd georganiseerd voor informatieambtenaren, met name voor lokale informatieambtenaren die nu ook hun eigen netwerken en tijdschriften hebben. Op dat congres was een heel objectieve bron aanwezig, namelijk de heer Patrick Janssens, toen nog voorzitter van een belangrijke Vlaamse partij en professioneel heel sterk vertrouwd met communicatie en informatie. Hij nodigde de informatieambtenaren toen uit het informatiebeleid van de stad Mechelen van naderbij te bekijken, omdat het volgens hem om een toonbeeld ging. Hij heeft daar als het ware een laudatio over gegeven, iets waarvoor we hem nu nog steeds dankbaar zijn. Aangezien zijn partij in Mechelen in de oppositie zit, is hij een betrouwbare en objectieve bron. Zijn partij zal waarschijnlijk niet eeuwig in de oppositie blijven zitten. Bij de partij van de heer Van Nieuwenhuysen heb ik hier sterkere twijfels bij.

De achterdocht van de heer Van Nieuwenhuysen is evenwel gezond. Gemeenteraden en parlementen moeten het communicatiebeleid van de uitvoerende overheden aandachtig volgen.

De grote uitdaging bestaat uit het vinden van het juiste evenwicht. De informatieverschaffing moet begrijpelijk, toegankelijk, modern, leesbaar en sympathiek zijn. De mensen moeten de neiging krijgen om deze informatie te lezen. Daarnaast mag de informatieverschaffing niet in propaganda of reclame voor mandatarissen vervallen. Aangezien de informatie niet saai, onleesbaar of louter technisch mag zijn, betreft het hier een bijzonder wankel evenwicht. Om deze doelstelling te bereiken, zijn in het verleden een aantal spelregels vastgelegd.

Deze spelregels zijn een logisch gevolg van het Vlaams regeerakkoord. Volgens het Vlaams regeerakkoord moet de Vlaamse regering actief communiceren en de publieke opinie op regelmatige basis op de hoogte brengen van haar beleidslijnen en actieprogramma's. De bevolking heeft recht op duidelijke informatie over de aanwending van de publieke middelen.

Het Vlaams regeerakkoord en het streven naar een transparant openbaar bestuur hebben de nood aan een overkoepelende campagne gecreëerd. Deze campagne wil de betrokken doelgroepen op een

systematische, doorgedreven en beleidsdomeinoverschrijdende manier informeren.

Om dit doel te bereiken, hebben we voor doelgroepencommunicatie over de dienstverlening van de Vlaamse overheid gekozen. Op die manier willen we op een laagdrempelige, toegankelijke manier informatie over de concrete realisaties van de Vlaamse overheid verspreiden. Hierbij wordt steeds de nadruk gelegd op een goede, efficiënte dienstverlening op maat van de relevante doelgroepen.

Het doelgroepencommunicatieproject zal zich concentreren op die vormen van dienstverlening van de Vlaamse overheid die voor de beoogde doelgroepen relevant zijn. De relevantie voor de beoogde doelgroepen is een essentieel criterium voor de bepaling van het onderwerp van de communicatie.

In eerste instantie zullen de concrete gevolgen van beleidsmaatregelen in de campagne aan bod komen. Ik heb trouwens een aantal voorbeelden bij me van informatiecampagnes die in september 2003 van start zullen gaan. De ouders van schoolgaande kinderen zullen uitleg krijgen over studietoelagen, over erfenisrechten, over de goedkopere tarieven voor kinderen op de tram en op de bus en over wetenschapsopleidingen. Werkzoekenden zullen uitleg krijgen over de mogelijkheid om met de leermobiel te leren surfen en over de mogelijkheid om met bus en tram sneller en goedkoper naar de werkplaats te kunnen reizen. Het gaat hier steeds om concrete, op specifieke doelgroepen gerichte informatie. We proberen de mensen op een degelijke manier te informeren over de aanwending van hun belastinggeld.

Meer algemene boodschappen die voor bepaalde doelgroepen interessant kunnen zijn, worden uiteraard niet uitgesloten. Ik denk hierbij aan informatie over afvalpreventie of over de strijd tegen het gebruik van pesticiden.

Zeer algemene boodschappen, die voor de voltallige bevolking van nut zijn, zullen in principe steeds door middel van afzonderlijke campagnes worden verspreid. De algemene campagnes over de Vlaanderendag, over Vinnig Vlaanderen of over het stedenbeleid staan los van de doelgroepencommunicatie.

Het doelgroepencommunicatieproject volgt alle regels van de code van de goede praktijk. Volgens deze code moet de communicatie het belang van de samenleving en niet het belang van een manda-

Somers

taris of van een politieke partij dienen. Het doelgroepencommunicatieproject draait om het verspreiden van doelgerichte informatie over de dienstverlening van de Vlaamse overheid en niet om het verspreiden van partijpolitieke propaganda.

Enkel goedgekeurde beleidsmaatregelen komen voor dit project in aanmerking. Conform de code van de goede praktijk zullen de advertenties geen namen of beeltenissen van ministers bevatten. De cel van de informatieambtenaar coördineert het doelgroepencommunicatiebeleid, screent alle advertenties en controleert de toepassing van de code van de goede praktijk.

Deze randvoorwaarden, uitgangspunten en spelregels moeten het mogelijk maken om, zonder hierbij in verdoken propaganda voor mandatarissen, meerderheden of partijen te vervallen, op een goede en begrijpelijke manier te communiceren. Eigenlijk deel ik op dit vlak de bekommernissen van de vraagsteller.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Hoewel we ons hier niet in de gemeenteraad van Mechelen bevinden, vraag ik me af of de opmerkingen van de heer Janssens door zijn functie in de reclamewereld of door zijn partijpolitieke functie zijn ingegeven.

Ik zou de minister-president willen bedanken voor de toelichting die hij hier heeft gegeven. Zijn mededeling dat het enkel om concrete informatie gaat en dat aan het project een aantal voorwaarden zijn verbonden, heeft me gerustgesteld.

Wat de meer algemene boodschappen betreft, moeten we op onze hoede blijven. Zoals ik daarnet al heb aangehaald, is een gewezen lid van de Vlaamse regering enkele maanden geleden over de schreef gegaan.

Ik vind het jammer dat de expertencommissie, die vorig jaar door middel van een decreet in het leven is geroepen, nog steeds niet functioneert en nog steeds geen echte normen op papier heeft gezet. Ik ben echter min of meer gerustgesteld, want we beschikken over de mogelijkheid om de communicatie van de Vlaamse regering in het oog te houden.

Mijnheer de minister-president, ik zou nog een korte bijkomende vraag willen stellen. Gaat het

hier om een eenmalig initiatief of om een recurrente uitgave ?

Minister-president Bart Somers : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, wat de expertencommissie betreft, zie ik me genoodzaakt een weinig hoffelijk antwoord te geven. Dit is eigenlijk de opdracht van de Vlaamse regering niet. Ik speel de bal dan ook graag door naar een dynamisch Vlaams volksvertegenwoordiger als uzelf.

Het is onze ambitie om een recurrente bijdrage te leveren. Na het eerste jaar volgt wel een grondige evaluatie om na te gaan of we wel de juiste doelgroep bereiken, correcte communicatiekanalen gebruiken en of we het beoogde resultaat halen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de bevoegdheden van minister Byttebier inzake beleidsdomeinen die gewestmateries raken

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Becq tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de bevoegdheden van minister Byttebier inzake beleidsdomeinen die gewestmateries raken.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, mevrouw Byttebier is nu al een tijdje minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen. Op zich hebben we daar geen problemen mee, want ze heeft een aantal gemeenschapsbevoegdheden gekregen.

In het verleden hebben we wel gezien dat er enige discussie was over de bevoegdheid van toenmalig minister Anciaux. Aanvankelijk was hij verantwoordelijk voor Huisvesting, een gewestmaterie. Daarover werd advies ingewonnen. Naargelang het om een advies van de regering of van het parlement ging, waren de ideeën uiteenlopend. Uiteindelijk werd besloten om geen moeilijkheden te creëren, en de heer Anciaux stond deze bevoegdheid af.

Becq

Toen in de commissie voor Welzijn het ontwerp van decreet betreffende het preventief gezondheidsbeleid werd besproken, waarin zowel gemeenschaps- als gewestmateries werden behandeld, ging bij mij een belletje rinkelen. Dat dit voor het lokaal sociaal beleid zo is, klopt. De heer Van Grembergen is daarvoor de verantwoordelijke minister.

Wat dit ontwerp van decreet betreft, is er toch enige horizontale bevoegdheid en slaan bepaalde zaken op gewestmateries. Ik heb dan ook aan de voorzitter van de commissie gevraagd om advies in te winnen bij de diensten van het parlement. Ze hebben zich uitstekend van hun taak gekweten. Toch blijven er nog een aantal vragen en bekommernissen bestaan.

Ik heb de indruk dat er naast minister Byttebier steeds een 'voogd' zal staan die mee zal tekenen en er zorg zal voor dragen dat een niet-Brusselaar mee de verantwoordelijkheid zal opnemen voor gewestmateries.

Ik begrijp dat een regeringsbeslissing collegiaal worden genomen. In het advies van de diensten staat echter: 'Een Vlaams minister met woonplaats in Brussel mag geen gewestbevoegdheden toegekend krijgen'. Daarnaast worden een aantal uitzonderingen opgesomd. In artikel 12 van het besluit van 2003 worden aan de minister drie bevoegdheden toegekend, namelijk bijstand aan personen, gezondheidsbeleid zonder dopingcontrole en medische sportcontrole, en gelijke kansen.

De toewijzing van de bevoegdheid inzake gelijke kansen aan een regeringslid met woonplaats in Brussel zou tot juridische problemen aanleiding kunnen geven als het gaat om een horizontale bevoegdheid die alle beleidsdomeinen, ook gewestelijke, raakt. Een voorbeeld daarvan is al wat te maken heeft met mobiliteit. Minister Byttebier heeft wat dat betreft enige bevoegdheid, namelijk als het om toegankelijkheid gaat.

Voor het overige staat er in het advies dat er geen problemen zijn als er samen wordt vergaderd, dat de verdeling van bevoegdheden in eerste instantie de voorbereiding en uitvoering van beslissingen van de Vlaamse regering betreft, waarbij wel aan de individuele leden een beperkt aantal beslissingsbevoegdheden worden toegekend, elk binnen zijn eigen beleidsdomein. Ook dit laatste kan voor problemen zorgen, want in het gezondheidsbeleid zit ook een onderdeel milieu en gezondheid.

Mijnheer de minister-president, rijzen wat dat betreft geen problemen als er aanstellingen of benoemingen worden gedaan of specifieke maatregelen worden bevolen? Beslissingen moeten op een correcte wijze worden genomen. Niemand is ermee gebaat als er onduidelijkheid bestaat. Ook voor minister Byttebier is het geen goede zaak dat ze steeds een voogd naast zich moet dulden. Het is belangrijk dat er geen ministeriële besluiten worden getekend die op het raakvlak liggen en voor discussie vatbaar zijn.

Mijnheer de minister-president, acht u het wenselijk en werkbaar dat een Brussels minister, vertrekkend vanuit een gemeenschapsbevoegdheid zoals Gelijke Kansen en Gezondheid, bevoegd is voor horizontale bevoegdheidsdomeinen, die ook het gewestelijk beleid raken? Acht u het wenselijk en werkbaar dat een minister zich bij bepaalde beslissingen laat indekken door een volledig bevoegde minister? Hoe zal de regering de uitvoeringsbesluiten controleren en het parlement informeren dat er geen bevoegdheidsoverschrijdingen gebeuren?

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mevrouw Becq, uw suggestie om met een voogd te werken kan enkel de cohesie van de regering versterken. Hij is echter niet nodig. Ik zal proberen uit te leggen waarom het probleem niet zo scherp is als u suggereert in uw vragen.

De vraag over de bevoegdheid van mevrouw Byttebier als Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen is ingegeven vanuit eventuele problemen die zouden kunnen rijzen bij de toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. Dit artikel stipuleert dat als de Vlaamse regering beraadslaagt over aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het Vlaams Gewest behoren, het lid van de Vlaamse regering die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest woont, slechts zitting heeft met raadgevende stem. Deze bijzondere bepaling dateert van de staatshervorming van 1980 en werd ingevoerd ingevolge het toevertrouwen van gemeenschaps- en gewestbevoegdheden aan één orgaan, zowel op wetgevend als op uitvoerend niveau. Ook op het niveau van het parlement is vastgelegd dat de Brusselse leden niet deelnemen aan de stemmingen over aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het Vlaams Gewest behoren.

Somers

De voorbereidende werken bij de bijzondere wet bevatten weinig toelichting bij deze bepalingen. Als ik de praktijk in het Vlaams Parlement bekijk, kan ik vaststellen dat de interpretatie veeleer minimaal is. De Brusselse leden van het Vlaams Parlement zijn met betrekking tot gewestmateries enkel op het vlak van het stemrecht in de strikte betekenis van het woord te onderscheiden van hun collega's. Ze kunnen immers wel volwaardig deelnemen aan de werkzaamheden en beschikken over initiatief- en amenderingsrecht in gewestelijke materies.

Ik wil even stilstaan bij het advies van de Directie Informatie, Studie en Advies van het Vlaams Parlement. Het uitgangspunt van de nota is dat de Vlaamse regering een collegiaal orgaan is. Er bestaan binnen de ministerraad procedures van consensus over alle zaken die tot haar bevoegdheid behoren. De regel die stelt dat het Brusselse regeeringslid dus slechts met raadgevende stem zitting heeft als de regering beraadslaagt over gewestmateries, heeft op zich dus niet veel praktische betekenis. Op welke manier de Vlaamse regering beraadslaagt, heeft betrekking op de interne werking. Wat belangrijk is, is dat de Vlaamse regering bij consensus beslist.

De knelpunten bij de bevoegdheid voor de Brusselse minister in de Vlaamse regering treden volgens het advies op als de Vlaamse regering bevoegdheden gaat delegeren aan de leden van haar regering. Uiteraard vaardigde ook deze regering – net als de vorige – een delegatiebesluit uit. Het advies van het Vlaams Parlement stelt in dit geval dat bij de bevoegdheidsverdeling met een aantal punten rekening moet worden gehouden.

De Vlaamse minister die in Brussel woont, mag geen gewestbevoegdheid toegewezen krijgen. Ik wil erop wijzen dat het jongste delegatiebesluit van 10 juni 2003 dit niet doet, want de bevoegdheid Gelijke Kansen is immers geen gewestbevoegdheid. Het is een zogenaamde 'horizontale bevoegdheid' die nu eens gerelateerd kan zijn aan gemeenschapsbevoegdheden, dan weer aan gewestbevoegdheden. Zelfs in het geval dat de horizontale bevoegdheid Gelijke Kansen gewestmateries raakt, is dit beleidsdomein toegespitst op specifieke doelgroepen. Deze doelgroepen, zoals mensen met een handicap, allochtonen, ouderen, kinderen en holebi's sluiten dan weer nauw aan bij gemeenschapsbevoegdheden. In geval van dispuut kan een argumentatie worden ontwikkeld voor de stelling dat het beleid zowel gerelateerd is aan een gewest- als aan een gemeenschapsmaterie. Er rijst dus geen

probleem voor minister Byttebier en haar bevoegdheid inzake Gelijke Kansen.

Het advies van het Vlaams Parlement stelt verder dat de minister met woonplaats in Brussel de bevoegdheid moet toegekend krijgen om met raadgevende stem de vergaderingen van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bij te wonen. U zult het met me eens zijn dat het delegatiebesluit van 10 juni 2003 ook hier geen problemen creëert. Het bijwonen met raadgevende stem van beide colleges werd duidelijk aan minister Byttebier toegekend.

Het juridisch advies stipuleert verder dat de verdeling van bevoegdheden in eerste instantie de voorbereiding en uitvoering van de beslissingen van de Vlaamse regering betreft. Aan de individuele leden wordt wel een beperkt aantal beslissingsbevoegdheden toegekend, maar elk binnen zijn of haar toegekend beleidsdomein. Het delegatiebesluit waarover sprake, hield rekening met deze premissen. In het licht van wat ik daarnet reeds zei inzake de collegiale beslissingen van de Vlaamse regering en het feit dat Gelijke Kansen geen gewestbevoegdheid maar een horizontale bevoegdheid is, doet het delegatiebesluit dus ook hier geen juridische problemen rijzen.

De nota van de diensten van het Vlaams Parlement schetst terecht enkele mogelijke juridische problemen die zich bij de huidige bevoegdheidsverdeling kunnen voordoen. Als ik het beleidsdomein Gelijke Kansen overloop, zie ik geen praktijkvoorbeeld waar die problematiek zich ook effectief voordoet.

Ik acht het perfect wenselijk en werkbaar dat een Brussels minister bevoegd is voor horizontale beleidsdomeinen. Het beleid inzake Gelijke Kansen wordt ingedekt door de Vlaamse regering die als een college besluit bij consensus. In andere gevallen ken ik geen beleidsmaatregel die voor dispuut vatbaar is. Ik wil hier trouwens wijzen op een belangrijk precedent. Van 1997 tot 1999 was uw partijgenoot mevrouw Grouwels minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden én Gelijke Kansen. Ze woonde ook tijdens haar ministerschap in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en was toch bevoegd voor Gelijke Kansen. Dit mandaat gaf ook toen geen aanleiding tot juridische geschillen.

Ik acht het perfect mogelijk en werkbaar dat de minister van Gelijke Kansen terugkoppelt naar de Vlaamse regering en zich laat indekken voor die materies waarover er twijfel kan zijn. Ik stel dit afirmatief omdat ik binnen het beleidsdomein in

Somers

kwestie geen beleidsdaden zie waarvoor minister Bytsebier zou moeten terugkoppelen. Voor acties als het screenen van beleidsnota's, opvolgingsrapporten en voortgangsrapportage, het uitwerken van vormingscursussen en mediacampagnes inzake doelgroepen acht ik het vanuit juridisch standpunt niet noodzakelijk dat de minister telkens terugkoppelt naar de regering.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Misschien zijn hier vroeger, in andere tijden, nooit vragen over gesteld, maar toen was de alertheid er wellicht ook nog niet.

Ik begrijp uit uw antwoord dat er volgens u geen problemen zijn en dat u een en ander goed in het oog zult houden, zowel qua delegatie als qua afbakening van pakketten. Daarom kan het nuttig zijn

even aan de alarmbel te trekken. Wij van onze kant zullen er ook nauwlettend op toezien dat het allemaal goed verloopt.

Minister-president Bart Somers : Mevrouw Becq, misschien gaat deze regering alerter dan de vorige toekijken op het feit dat we constitutioneel goed bezig zijn.

Mevrouw Sonja Becq : We kunnen alleen maar proberen bij u de lamp te doen branden.

Minister-president Bart Somers : We zullen daar samen op letten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.40 uur.*
